

ABSTRAKT

Cílem práce je analyzovat pět vybraných děl současné norské literatury z hlediska teorie tragédie. V této souvislosti budeme vybraná díla zkoumat ze čtyř základních hledisek. Na prvním místě se pokusíme zachytit a definovat pojem tragično, a to prostřednictvím představení teorií tragédie, které: 1) jsou obecně považovány za významné 2) mají specifický význam ve vztahu k interpretaci děl vybraných v této práci. Na druhém místě se práce pokouší vytyčit hlavní témata, na jejichž základě je možné tragédii identifikovat a zkoumat. Tyto oblasti jsou pak rozebírány a popisovány v rámci vybraných románů. V tomto směru práce zahrnuje i vymezení dalších, v úvodu práce nepopsaných charakteristik tragédie. Kromě toho jsou zde interpretovány a aplikovány některé další významné teorie související s tragičnem. V rámci těchto rozborů také dochází k průběžnému konfrontování klasické tragédie a tragédie moderní. V závěru pak práce shrnuje nejvýznamnější a ve všech románech se objevující motivy, které jsou podle našeho názoru indikátorem tragična v daných literárních dílech (toho práce dosahuje mimo jiné porovnáním čtyř „tragických“ románů s pátým z nich, který na základě našeho zkoumání tragický není), a na základě tohoto shrnutí postuluje, že klasická a moderní tragédie mají pozoruhodně často podobné rysy. Zkoumaná díla norské moderní literatury se pak na základě výše řečeného ukazují jako pro podobné zkoumání vhodné východisko, jednak proto, že používají „zděděné“ klasické tragické postupy, jednak proto, že je aplikují na současnou životní zkušenost, a tím tragédii zároveň aktualizují i udržují při životě.